

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Paweł Pyzio

Sędziowie: SO Agnieszka Bedyńska-Abramczyk, SO Jacek Tyszka

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Powiecie (...)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

postanawia

na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym ustalić, że w skład grupy reprezentowanej przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Powiecie (...) wchodzi następujące osoby:

A. R. (1), M. S. (1), M. N. (1), M. N. (2), M. R. (1), P. S. (1), A. S., A. K. (1), T. M. (1), K. S. (1), W. S., M. J. (1), W. B. (1), B. S. (1), G. H., D. F., J. R., M. B. (1), A. P. (1), R. B. (1), M. O., J. S. (1) K. R., Z. J., M. M., P. J. (1), I. T., B. B., T. B. (1), A. B. (1), E. I., M. S. (2), J. L., K. G., R. B. (2), P. S. (2), A. H. (1), I. M., R. O. (1), R. S. (1), J. B., P. P., J. S. (2), E. T., R. B. (3), A. K. (2), B. H., M. B. (2), L. P., P. K., M. K. (1), K. S. (2), A. C., K. W., B. K. (1), B. R., P. J. (2), B. O., M. G. (1), S. P., A. K. (3), P. W. (1), M. K. (2), P. H., A. N., P. D., W. T., M. K. (3), R. S. (2), K. M. (1), A. W. (1), A. K. (4), T. G., M. A., M. J. (2), C. M., A. K. (5), B. P., K. J., R. D., J. O., J. T., M. K. (4), E. J., T. P. (1), P. I., S. S., M. W., R. O. (2), P. B. (1), S. W., T. S., T. P. (2), A. T., R. K. (1), M. H., T. M. (2), D. Ł., R. L., P. B. (2), J. C. (1), A. R. (2), M. D. (1), M. P. (1), B. K. (2), Z. K., M. P. (1), K. L., R. K. (2), B. K. (3), R. K. (3), P. W. (2), A. B. (2), W. M. (1), G. N., K. M. (2), M. G. (2), T. B. (2), M. D. (2), A. P. (2), M. S. (3), R. S. (3), M. D. (3), P. B. (3), M. R. (2), A. W. (2), A. Ł., W. B. (2), A. M., B. W., B. S. (2), A. W. (3), W. M. (2), W. R., M. P. (2), K. K., S. C., K. B. (1), Z. L., D. J., L. S., M. C. (1), R. G., M. G. (3), M. D. (4), K. N., R. P., M. D. (5), K. B. (2), B. J., M. C. (2), A. A., A. K. (6), M. K. (5), B. D., J. G., A. H. (2), H. S., P. G., A. W. (4), W. K., J. C. (2), B. Ż., M. G. (1), M. G. (4).

SSO Paweł Pyzio SSO Agnieszka Bedyńska-Abramczyk SSO Jacek Tyszka

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił rozpoznać niniejszą sprawę w postępowaniu grupowym. Postanowienie to zostało następnie utrzymane w mocy orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 6 lutego 2015 r. (k. 1239, k. 1607)

W związku z przedstawieniem przez pełnomocnika reprezentanta grupy wykazu osób w trybie art. 12 ustawy z 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz.U. 2010, Nr 7, poz. 44 ze zm. – dalej u.p.g.) (k. 1755-1781,) (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej (...)) wniosło zarzuty co do członkowska określonych osób w grupie lub podgrupach. Strona pozwana wskazała, że roszczenia 138 osób przystępujących do sprawy są roszczeniami innego rodzaju niż roszczenia osób wskazanych w pozwie tj. innymi niż roszczenia objęte postanowieniem o rozpoznaniu

sprawy w postępowaniu grupowym. Nadto zdaniem pozwanego roszczenia wskazanych osób nie zostały oparte na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej co roszczenia objęte postanowieniem o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym, w tym co do 9 wskazanych osób z uwagi na fakt, że osoby te były pracownikami lub współpracownikami pozwanego i posiadają specjalistyczną wiedzę w zakresie produktów pozwanego objętych postępowaniem. Nadto w stosunku do G. N. pozwany wskazał, że jedna z umów (polisa) z której wywodzi on skutki prawne nie została zawarta z pozwanym przez niego ale przez H. N.. Pozwany podniósł, że część osób przystępujących do grupy zawarła umowę ubezpieczenia na podstawie innych warunków umownych niż osoby objęte pozwem, a co do części osób niemożliwym jest ustalenie na podstawie jakich warunków umownych doszło do zawarcia umów ubezpieczenia. Nadto wskazał, że członek B. S. (2) nie dopełniła wymogów niezbędnych do przystąpienia do grupy z uwagi na nieprawidłowy numer polisy wskazany w oświadczeniu. Zdaniem pozwanego ujednoczenie roszczeń członków poszczególnych podgrup nie jest uzasadnione wspólnymi okolicznościami i zostało dokonane w sposób dowolny. Strona pozwana wskazała także, że roszczenia osób objętych pozwem mieszczą się w granicach od 3.176,37 zł do 55.037,57 zł a zatem roszczenia osób przystępujących do postępowania grupowego nie powinny wykraczać poza przedmiotowe kwoty. W ocenie (...) w stosunku do 4 osób brak jest również przesłanki oparcia roszczenia na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej albowiem osoby te opłacały składki w innych częstotliwościach niż pozostali członkowie grupy. Pozwany podniósł, że 58 osób nie udowodniło swoich roszczeń z uwagi na nieprzedstawienie dowodów uzasadniających ich istnienie i wysokość a co za tym idzie zdaniem pozwanego powód nie udowodnił przynależności przedmiotowych osób do grupy. W ocenie pozwanego w efekcie wniesienia zarzutów co do członkostwa określonych osób w podgrupach i w przypadku ich uwzględnienia przez Sąd dojdzie do sytuacji w które niektóre z podgrup będą zawierały jedynie jedną osobę a co za tym idzie nie będą spełniały ustawowego wymogu liczebności podgrupy. (...) podniósł również zarzut przedawnienia roszczeń wszystkich członków grupy i wskazał, że w sprawie nie doszło do wzbogacenia po jego stronie. (k. 3575-3610).

W odpowiedzi na przedmiotowe zarzuty powód wniósł o ich oddalenie i ustalenie składu grupy zgodnie z przedłożoną listą członków z wyłączeniem osoby J. P., który nie złożył skutecznego oświadczenia o przystąpieniu do grupy. Powód przedstawił dodatkowe dokumenty w postaci oryginałów polis, potwierdzeń rozliczeń i wezwań do zapłaty skierowanych do pozwanego oraz uzyskanych odpowiedzi, jak również dokument potwierdzający cesję praw z umowy ubezpieczenia dokonanej przez H. N. na rzecz G. N.. (k. 3965-3994)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie w dacie wniesienia pozwu grupa, którą reprezentuje powód liczyła 28 członków. Po opublikowaniu ogłoszenia o wszczęciu postępowania do przedmiotowej grupy przystąpiło 138 osób.

Zgodnie z art. 12 u.p.g. w oświadczeniu o przystąpieniu do grupy uprawniony powinien określić swe żądanie oraz wskazać okoliczności uzasadniające żądanie, a także przynależność do grupy oraz przedstawić dowody. Wykaz osób, które przystąpiły do grupy, sporządza powód i przedstawia sądowi, dołączając oświadczenia o przystąpieniu do grupy. Sąd doręcza wykaz pozwanemu.

Powód przedstawił tut. Sądowi wykaz wszystkich osób, które przystąpiły do grupy, dołączając złożone przez nich oświadczenia.

Zgodnie z art. 17 ust. 1. u.p.g. po upływie wyznaczonego przez sąd terminu, nie krótszego niż miesiąc od dnia doręczenia powodowi zarzutów co do członkostwa, sąd wydaje postanowienie co do składu grupy. Sąd może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym.

W realiach niniejszej sprawy pozwany podniósł szereg zarzutów odnośnie do członkostwa zgłoszonych przez powoda osób w grupie.

Strona pozwana wskazała zwłaszcza, że członek grupy J. P. nie złożył skutecznego oświadczenia o przystąpieniu do grupy, gdyż nie złożył własnoręcznego podpisu pod tym dokumentem. Powód w tym zakresie zgodził się ze

stanowiskiem strony pozwanej i wniósł o ustalenie składu grupy z wyłączeniem ww. osoby. Dlatego też ustalając skład grupy Sąd pominął osobę J. P..

Pozwany kwestionował roszczenia osób, które złożyły oświadczenia o przystąpieniu do grupy po opublikowanym ogłoszeniu albowiem w jego ocenie ich roszczenia są roszczeniami innego rodzaju niż roszczenia osób wskazanych w pozwie, a co za tym idzie są to inne roszczenia niż te, które zostały objęte postanowieniem o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym. Wskazać należy, że niewątpliwie początkowo w niniejszej sprawie członkowie grupy dochodzili zapłaty określonych kwot oraz wnieśli roszczenie ewentualne o ustalenie odpowiedzialności (...). Na uwagę zasługuje jednakże okoliczność, że obecnie wszyscy członkowie grupy dochodzą jedynie zapłaty kwot pobranych od nich tytułem wykupu polis a zatem niewątpliwie wszystkie roszczenia osób, które złożyły oświadczenie o przystąpieniu do grupy są roszczeniami jednego rodzaju tj. stanowią roszczenia o zapłatę. Przy czym w odniesieniu do dopuszczalności cofnięcia powództwa w zakresie roszczenia ewentualnego wypowiedział się już Sąd Apelacyjny w Warszawie, który postanowieniem z 29 marca 2016 r. stwierdził, że mimo cofnięcia powództwa w sprawie nadal dochodzone są roszczenia jednego rodzaju.

Pozwany wskazywał również, że osoby przystępujące do grupy nie oparły swoich roszczenia na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej jak osoby objęte pierwotnie złożonym w sprawie pozwem.

W tym zakresie na uwagę zasługuje okoliczność, że jak zostało ustalone postanowieniem w przedmiocie rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym roszczenia dochodzone pierwotnie w niniejszej sprawie oparte były na takiej samej podstawie faktycznej. Wszyscy członkowie grupy wywodzili bowiem swoje roszczenia z faktu zawarcia umów ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym z pozwanym, wyrazili zgodę na wzorce umowne i zobowiązali się uiszczać regularnie składki na rzecz pozwanego, a każdego z członków wiązało postanowienie o prawie pozwanego do pobrania ze środków zgromadzonych na rachunku polisy opłaty za wykup, której wysokość była uzależniona od wartości polisy i wyliczana na podstawie ustalonego stosunku procentowego.

Wszystkie 137 osoby, tj. z wyłączeniem osoby J. P., które złożyły oświadczenia o przystąpieniu do grupy po opublikowaniu ogłoszenia o wszczęciu postępowania również opierają swoje roszczenia na klauzuli umownej stanowiącej podstawę dla pozwanego do pobierania opłat z tytułu wykupu. Dlatego też zdaniem Sądu nie sposób uznać by roszczenia tych osób zostały oparte na innej podstawie faktycznej niż roszczenia osób pierwotnie należących do grupy. Wskazać należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy kwestia zawarcia przez osoby przystępujące do grupy umów na podstawie innych Ogólnych Warunków Umowy niż osoby objęte pozwem czy też braku wskazania OWU na których doszło do zawarcia umowy nie ma znaczenia z punktu widzenia rozstrzygnięcia w przedmiocie członkowska w grupie. Jak zostało wskazane wyżej wszyscy tj. zarówno dotychczasowi jak też nowi członkowie grupy wywodzą swoje roszczenia z faktu istnienia klauzuli umownej stanowiącej dla pozwanego podstawę do pobierania opłaty z tytułu wykupu. Sam fakt istnienia takich postanowień potwierdzają treści umów zawartych przez członków grupy z pozwanym, z których wynika metoda obliczania opłat za wykup, jak też z dokumentów rozliczenia polis po ich rozwiązaniu. Treść kwestionowanych przez członków grupy postanowień, a co za tym idzie fakt pobierania opłat za wykup polisy wynika zatem wprost z zawartych umów i jest podobna w stosunku do wszystkich członków. Nadto postanowienie o dopuszczeniu do rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym nie wskazywało, że dotyczy jedynie konkretnych OWU a zamieszczone w prasie ogłoszenie koncentrowało się nie na nazwie OWU, ale na kwestii czy przewidziano w nich możliwość pobierania przez ubezpieczyciela świadczeń pieniężnych od konsumenta w wysokości od 100% do 5%. Dlatego też nie sposób uznać, by sam fakt niewskazania na podstawie jakich OWU zostały zawarte umowy lub wskazania innych OWU niż te, na podstawie których zawarły umowy osoby wskazane w pozwie, w sytuacji określenia tych opłat w polisie i pobrania opłaty był podstawą do przyjęcia, że roszczenia te nie zostały oparte na takiej samej podstawie faktycznej jak roszczenia dotychczasowych członków grupy. Nadto nawet pozwany w przedłożonych potwierdzeniach doręczeń pakietu ubezpieczeniowego nie wskazywał numerów poszczególnych OWU nazywając je po prostu ogólnymi warunkami ubezpieczenia. Wskazać należy, że w przypadku P. P., którego polisa nie została załączona do akt sprawy fakt istnienia takiego postanowienia wynika chociażby z przedłożonego rozliczenia z pozwanym i wysokości pobranej opłaty za wykup polisy.

Podkreślenia wymaga, że dla przyjęcia, iż roszczenia osób przystępujących do grupy są oparte na jednakowej podstawie faktycznej nie ma znaczenia również to, że dziewięciu spośród zgłoszonych członków było wcześniej pracownikami lub współpracownikami pozwanego. Okoliczność posiadania specjalistycznej wiedzy nie zmienia bowiem samego faktu zawarcia umowy na wzorcu przedstawionym przez pozwanego zawierającym kwestionowaną przez członków grupy klauzulę umowną. Pozwany nie wykazał, by osoby te, z uwagi na posiadaną specjalistyczną wiedzę, miały możliwości modyfikacji treści postanowień. Zawarte przez ww. osoby umowy nie różnią się od umów zawartych przez pozostałych członków grupy. Członkowie grupy będący byłymi pracownikami lub współpracownikami pozwanego opierają swoje roszczenia na takiej samej podstawie co pozostali członkowie grupy i brak jest podstaw do przyjęcia, że jedynie z uwagi na posiadanie wyższego poziomu wiedzy w danej dziedzinie można odmówić tym osobom prawa do członkowska w grupie.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także zarzut niedopełnienia obowiązków niezbędnych do przystąpienia do grupy przez B. S. (2). Rację ma pozwany, że w oświadczeniu o przystąpieniu do grupy został podany nieprawidłowy numer polisy dotyczącej umowy zawartej przez B. S. (2) z pozwanym, ale dalsze dokumenty zgłoszone przez powoda celem wykazania jej członkostwa w grupie potwierdzają, że ww. osoba zawarła z pozwanym umowę, a po jej rozwiązaniu pozwany pobrał od B. S. (2) opłatę tytułem wykupu polisy. A zatem samo błędne wskazanie w oświadczeniu numeru polisy nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że ww. osoba nie może być członkiem grupy. Nadto sam pozwany nie kwestionował, że zawierał umowę ubezpieczenia z B. S. (2). Wskazany w oświadczeniu błąd był jedynie omyłką pisarską co potwierdzają dalsze załączone przez powoda dokumenty.

W odniesieniu do zarzutu nieprawidłowego ujednoczenia roszczeń wskazać należy, że w niniejszej sprawie w myśl art. 2 ust. 1 u.p.g. wysokość roszczenia pieniężnego każdego z członków grupy została ujednoczona, przy uwzględnieniu wspólnych okoliczności sprawy. Podkreślenia wymaga, że jedynym kryterium przynależność do podgrupy jest wysokość roszczenia, która musi być identyczna dla każdego z członków podgrupy i być uzasadniona wspólnymi okolicznościami. Skoro zatem od członków poszczególnych podgrup zostały pobrane opłaty likwidacyjne w zbliżonej wysokości, na podstawie podobnych albo tożsamyh postanowień umowy, to kwestia ta stanowi niewątpliwie wspólne okoliczności sprawy uzasadniające przyporządkowanie tych osób do jednej podgrupy. W związku z powyższym zarzuty pozwanego w tym zakresie uznać należało za niezasadne.

Na uwzględnienie nie zasługiwał również zarzut co do członkostwa w grupie G. N.. Jak wynika bowiem z przedstawionych dokumentów to na jego rzecz zostały scedowane prawa z umowy zawartej przez H. N., o czym pozwany został poinformowany. G. N. złożył oświadczenie o przystąpieniu do grupy i dokumenty potwierdzające fakt oparcia swoich roszczeń na jednakowej podstawie faktycznej z pozostałymi członkami grupy, a zatem uznać należało, że wykazał okoliczności uzasadniające przynależność do grupy.

Pozwany wskazywał także, że członkami grupy nie powinny zostać osoby których roszczenia przekraczają kwoty dochodzone przez pierwotnych członków grupy tj. przekraczające przedział od 3.176, 33 zł do 55.037, 57 zł.

W ocenie Sądu również ten zarzut był bezzasadny. Podkreślenia wymaga, że postanowienie o dopuszczeniu do rozpoznania niniejszej sprawy w postępowaniu grupowym nie wskazywało konkretnych kwot, jakich mogą dochodzić w niniejszej sprawie członkowie grupy. Sama kwota pobranej opłaty za wykup nie jest okolicznością warunkującą przystąpienie do grupy, gdyż zależy jedynie od wysokości zgromadzonych na koncie środków i okresu trwania polisy. Podstawą faktyczną dochodzonych w sprawie roszczeń jest m.in. sam fakt pobrania opłaty tytułem wykupu polisy. W związku z powyższym w sprawie nie ma znaczenia czy kwoty dochodzone przez obecnych członków wykraczają poza kwoty wskazane pierwotnie przez członków grupy. Jak zostało ustalone w toku rozpoznania postanowienia w przedmiocie dopuszczalności rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym sam fakt wysokości opłaty wykupu obowiązującej poszczególnych członków nie stanowił okoliczności uzasadniającej przyjęcie, że roszczenia członków nie są oparte na jednakowej podstawie faktycznej. Podkreślenia wymaga, że osoby składające oświadczenia o przystąpieniu do grupy w następstwie publicznego ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego

nie są ograniczone wysokością roszczeń pieniężnych zgłoszonych przez pierwotnych członków grupy, a na skutek przystąpienia tych osób do grupy istnieje możliwość powstania nowych podgrup lub reorganizacji już istniejących.

Strona pozwana wskazywała również, że część przystępujących obecnie do sprawy członków opłacała składki z inną częstotliwością niż osoby pierwotnie wskazane w pozwie. Kwestia wpływu częstotliwości opłacania składek na podstawę faktyczną dochodzonych roszczeń była już przedmiotem rozważań zarówno tut. Sądu jak też Sądu Apelacyjnego w Warszawie rozpoznającego zażalenie pozwanego na postanowienie o dopuszczeniu do rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym. Sądy orzekające w tym przedmiocie wskazały, że kwestia ta pozostaje bez znaczenia z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, które to stanowisko Sąd w dalszym ciągu podziela. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zarówno roszczenia M. K. (5), jak też K. B. (2), S. P. czy też S. W. są związane z zawarciem w umowach klauzul umownych dotyczących opłat likwidacyjnych których wysokość nie zależała od częstotliwości opłacania przedmiotowych składek.

Niezasadnym był również zarzut nieudowodnienia przez powoda roszczeń części członków grupy. Nie ulega wątpliwości Sądowi, że pierwotnie powód nie złożył do akt sprawy wezwań do zapłaty skierowanych do pozwanego przez przystępujących do grupy członków i ewentualnych odpowiedzi uzyskanych od pozwanego. Uznać należy jednakże, że sam fakt braku przedmiotowych dokumentów nie jest przeszkodą do rozpoznania roszczeń tych członków w ramach postępowania grupowego. Dokument wezwania do zapłaty stanowi bowiem jedynie dowód na to, że osoby te podejmowały próbę pozasądowego wyegzekwowania świadczeń od pozwanego. W realiach niniejszej sprawy na etapie ustalenia składu grupy istotnym jest natomiast czy poszczególni członkowie udowodnili okoliczności uzasadniające swoją przynależność do grupy. W tym zakresie Sąd zważył, że dwóch członków tj. P. P. i W. R. nie przedstawili dokumentów umów zawartych z pozwanym. Jednakże w odniesieniu do P. P. w sprawie zostało przedstawione potwierdzenie realizacji wypłaty środków wystawione przez pozwanego, z którego wynika numer zawartej polisy, wartość umorzonych jednostek i wysokość opłaty za wykup. W ocenie Sądu dokument ten jest wystarczający dla przyjęcia, że P. P. może być członkiem grupy, zwłaszcza, że pozwany nie kwestionował faktu zawarcia z P. P. umowy ubezpieczenia i przedłożył dowód doręczenia mu pakietu ubezpieczeniowego (k. 3631). W odniesieniu do W. R. wskazać należy, że zawarł on z pozwanym trzy umowy ubezpieczenia, przy czym do akt sprawy zostały złożone jedynie potwierdzenia realizacji wypłaty środków z dwóch polis. Roszczenie W. R. zostało zatem wykazane jedynie w części, jednakże mając na względzie, że uprawdopodobniona część roszczenia jest oparta na takiej samej podstawie faktycznej jak roszczenia pozostałych członków, na obecnym etapie postępowania Sąd uznał, że w stosunku do W. R. zachodzą przesłanki z art. 12 u.p.g. Na marginesie wskazać należy, że pozwany przedstawił potwierdzenia doręczenia pakietu ubezpieczeniowego trzech polis zawartych z W. R. i nie kwestionował samego faktu zawarcia tych trzech umów.

Sąd zważył również, że powód nie przedstawił dokumentów w postaci potwierdzeń realizacji wypłaty środków po rozwiązaniu umów również w odniesieniu do B. R., R. S. (2), M. J. (2), M. D. (1), R. K. (2), A. B. (2), D. J. i J. C. (2). Jednakże w stosunku do tych osób do akt sprawy zostały złożone polisy zawierające tabele o opłacie za wykup, a pozwany nie kwestionował faktu rozwiązania z tymi osobami umów ubezpieczenia. Dlatego też Sąd uznał, że na obecnym etapie postępowania osoby te wykazały okoliczności uzasadniające swoją przynależność do grupy.

Wskazać należy, że w odniesieniu do osoby B. Ż. zachodzi rozbieżność co do wysokości pobranej przez pozwanego opłaty za wykup polisy a dochodzonej przez członka kwoty jednakże okoliczność ta będzie badana na dalszym etapie postępowania i nie może stanowić podstaw do uznania że nie może on być członkiem grupy. Do akt sprawy została złożona polisa potwierdzająca zawarcie przez B. Ż. umowy z pozwanym, jak również dokument rozliczenia potwierdzający pobranie opłaty za wykup, dlatego też Sąd uznał, że członek ten jest uprawniony do występowania w sprawie z roszczeniem w ramach postępowania grupowego.

Pozwany podniósł również w sprawie zarzut przedawnienia roszczeń wszystkich członków grupy jak też zarzut braku wzbogacenia po jego stronie. Jak wynika jednakże z dominującego poglądu doktryny i orzecznictwa, który w całości podziela Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, ww. zarzuty stanowią zarzuty prawa materialnego, które nie mogą być rozpoznawane na obecnym etapie postępowania (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie I

ACz 868/12, niepubl.). Dlatego też Sąd nie badał zasadności tych zarzutów, a zostaną one poddane ocenie na etapie postępowania rozpoznawczego.

W ocenie Sądu wszystkie 165 osób wskazanych w treści postanowienia o ustaleniu składu grupy są uprawnione są do występowania z roszczeniami w ramach toczącego się postępowania grupowego . Osoby te są konsumentami, ich roszczenia są roszczeniami jednego rodzaju i są oparte na jednakowej podstawie faktycznej, osoby te złożyły skuteczne oświadczenie o przystąpieniu do grupy, zgłosiły żądanie, wskazały okoliczności je uzasadniające i okoliczności potwierdzające przynależność do grupy oraz przedstawiły dowody na potwierdzenie faktów zawartych w oświadczeniu. Dlatego też na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak na wstępie.

SSO Paweł Pyzio SSO Agnieszka Bedyńska-Abramczyk SSO Jacek Tyszka

ZARZĄDZENIE

(...)